

A BÁRKA

- Alkotói gondolatok -

Szobrom a megújuló belváros és kulturális centrum egyik apró szegletében található, ahol az ortodox templom és a „Z” bérház közötti járda egy intim kis teret képez. Ennek közepén emelkedik a mézskőoszlop, tetején a Bessenyei Ferenc Művelődési Központ felé forduló szoborral, ami jól látható az intézmény és a Dr. Rapcsák András út felől is.

Ez az elhelyezési mód alkalmat ad arra, hogy a szemlélőben egy „aha, még ott is van valami” érzést keltve terelje a figyelmet a hely további látványainak felfedezésére.

A szobor alapvetően egy hajó- vagy bárkaforma, amelynek vége halfarokra emlékeztet. A két forma kombinációja nem véletlen. Mindkét forma jelentéssel bír és utal környezetére. Olyan műemlékegyüttes közelében jelennek meg, amelynek elemeire vagy azok történetére utalnak, ugyanakkor azonosulnak a hely időtlenségét sugalló hangulatával.

A vízen ringó hajó vagy bárka a kereszténység történetében a születés (újjászületés) megmenekülés jelképe (pl.: Mózes vízen úszó bölcsője; Jézus bölcsője, melynek neve „navicula”, azaz hajócska; vagy Noé bárkája).

Az AGORA közelében mindez utalhat a keresztény egyházat jelképező templomra, de jelképesen utalhat egy letűnt rendszerben született épület fennmaradására, megmenekülésére, újjászületésére is.

A halforma (a hal görög nevének rövidítéséből) Jézusnak mint Isten fiának a jelképe, s ezen a helyen ugyancsak a templom jelenlétére hívja fel a figyelmet.

A kettős spirál, a születés, meghalás ismétlődésének szimbóluma. Ez az ismétlődés a teremtés kezdetétől a világ végezetéig tartó „időtlen folyamat”, ami harmonizál az AGORA időtlenségét sugárzó hangulatával. Ezt az időtlenséget jelképezi a szobor és posztamensének kapcsolódása is. A szobor alatti sík nem látszik, így a hajó nem egy „síkon ül”, mint ami megfeneklett, hanem ring a hullámokon az idők végezetéig.

Albert Ildikó - szobrászművész
Fotó: Szilágyi Gergely

A REFORMÁTUS ÓTEMLOM

2012. november 4-én ünnepi hálaadó istentiszteletet tartottak a Református Ótemplomban, melyen a templom felújításáért dicsőítették Istent, és adtak hálát jótéteményeiért. Az ünnepi istentisztelet lezárta azt a többéves folyamatot, melynek során az ótemplomi református egyházközség megújította a hit megélésének legfontosabb színterét, a templomot. A felújítás egyúttal lehetőséget teremtett arra is, hogy bemutassák az elődök által létrehozott és az utódok által megőrzött értékeket is.

A vásárhelyi református hívek 1713-ban kezdtek hozzá szilárd építőanyagokból felépíteni Isten házát a Hódtó partján, amely végül 1723-ra készült el. Az azóta eltelt majd háromszáz év alatt a templomot és közvetlen környezetét számos alkalommal alakították át. A most befejeződött rekonstrukcióval összegyűjtötték és restaurálták a templom 18. században készült festett berendezési tárgyait, a még fellelhető karzattáblákat, a karzatok mennyezeteinek tábláit, a szószékkoronát és a papok padját. A 18. századból származó berendezési tárgyakat 1892-ben távolították el a templomból, a helyükre készült papok padját és szószéket szintén restaurálták, így most két szószék is van a templomban. Az 1896-ban átadott orgonát felújítása után áthelyezték a nyugati karzatra. A hívek adományából 1911-ben készült festett üvegablakokon szabadon áramlik be a fény a templom belsejébe.

A torony ékessége az ország egyik legidősebb, még ma is működő,

egymutatós óraszerkezete és a Rákóczi-csengettyű, melyeket 1725-ben adott el gróf Károlyi Sándor az egyházközségnek. A templom egyik első harangját 1735-ben Zechner Antal ágyúöntő budai műhelyében készítették, majd az idők során többször is új harangokat öntettek, mert a régiek tönkrementek. Az első világháború idején, 1917. február 26-án, a templom harangjait alkalmi istentisztelettel búcsúztatták, majd leszerelték és elszállították őket, anyagukat hadi célra felhasználva. Az elárvult templomtoronyban csak a Rákóczi-csengettyű maradt. A harangok pótlását a hívek adományából valósította meg az egyházközség 1924-ben és 1927-ben. Az 1927-ben felszentelt két harang oldalán Papp Imre lelkész versei láthatók:

**„Halandó, ha lelked örül, Háládat elzen-
gem. Mikor szíved gyászba merül,
Budat elkeserzem, Te is minden alka-
lommal, Fordulj Istenedhez: Örömmel,
bánatoddal, így Közelgetsz a mennyhez!”**

**„Elnémult a régi, Megszólt az új, Hívog-
gat az égi Szózat, óh indulj! Aki hallod s
Jézust vallod, siess nyomába, az üdv ho-
nába!”**

A toronyban 1798-ben kialakítottak egy órszobát a városi tűzjelző szolgálat részére, innen kilépve elénk tárul Vá-sárhely belvárosának panorámája.

A templom északi portikusában a templom történetét bemutató kiállítást rendeztek be a Tornyai János munkatársai, itt látható az Ótemplom legneve-sebb lelkészének, Szőnyi Benjáminnak építáfuma is.

Bernátsky Ferenc

REFORMÁTUS ÓTEMLOM — RÁKÓCZI-CSENGETTYŰ
HÁTTÉRBE A VÁROSHÁZA TORNYA

FOTÓ: KABÓDI VIKTOR